Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai prieinami naudojantis šiame dokumente pateikiamomis nuorodomis

►B

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS (ES) 2016/2008

2016 m. lapkričio 15 d.

dėl gyvūnų sveikatos kontrolės priemonių, susijusių su žvyneline tam tikrose valstybėse narėse

(pranešta dokumentu Nr. C(2016) 7023)

(Tekstas svarbus EEE)

(OL L 310, 2016 11 17, p. 51)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	2017 m. birželio 2 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/1178	L 170	98	2017 7 1

▼B

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS (ES) 2016/2008

2016 m. lapkričio 15 d.

dėl gyvūnų sveikatos kontrolės priemonių, susijusių su žvyneline tam tikrose valstybėse narėse

(pranešta dokumentu Nr. C(2016) 7023)

(Tekstas svarbus EEE)

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

Šiuo sprendimu nustatomos su žvyneline susijusios gyvūnų sveikatos kontrolės priemonės, taikytinos I priede nurodytose valstybėse narėse ar jų dalyse (toliau – susijusios valstybės narės), taip pat minimalieji vakcinacijos nuo žvynelinės programų, kurias valstybės narės teikia Komisijai patvirtinti, reikalavimai.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame sprendime vartojamų terminų apibrėžtys:

1) galvijai – *Bos taurus*, *Bos indicus*, *Bison bison* ir *Bubalus bubalis* rūšių kanopiniai;

2) nelaisvėje laikomi laukiniai atrajotojai – laukiniai atrajotojai, priskiriami tokioms rūšims, kurios, kaip žinoma remiantis turimomis naujausiomis mokslo žiniomis, perduoda ir platina žvynelinę;

3) užkrėsta zona – šio sprendimo I priedo II dalyje nurodyta valstybės narės teritorijos dalis, kuri apima patvirtinto žvynelinės užkrato sritį ir visas pagal Direktyvos 92/119/EEB 10 straipsnį nustatytas apsaugos ir priežiūros zonas ir kurioje Komisijai patvirtinus vakcinacijos programas gali būti atliekama vakcinacija nuo žvynelinės;

4) neužkrėsta zona, kurioje atliekama vakcinacija – šio sprendimo I priedo I dalyje nurodyta valstybės narės teritorijos dalis, apimanti žvyneline užkrėstai zonai nepriskiriamas sritis, kuriose Komisijai patvirtinus vakcinacijos programas atliekama vakcinacija nuo žvynelinės.

3 straipsnis

Galvijų, nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų ir tam tikrų gyvūninių produktų išvežimo iš I priede nurodytų sričių apribojimai

Susijusios valstybės narės draudžia išvežti:

a) gyvų galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų siuntas iš I priedo I ir II dalyse nurodytų sričių;

▼B

b) galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų spermos, kiaušialąsčių ir embrionų siuntas iš I priedo I ir II dalyse nurodytų sričių;

c) gyvūnų pašarams skirto galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų priešpienio, pieno ir pieno produktų siuntas iš I priedo II dalyje nurodytų sričių;

d) e punkte nenurodytų galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų neperdirbtų šalutinių gyvūninių produktų siuntas iš I priedo I ir II dalyse nurodytų sričių;

e) galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų žmonėms skirtų neapdorotų žaliaminių kailių ir odų arba šių gyvūnų žmonėms neskirtų neapdorotų kailių ir odų siuntas iš I priedo I ir II dalyse nurodytų sričių.

4 straipsnis

Nuo draudimo išvežti gyvus galvijus ir nelaisvėje laikomus laukinius atrajotojus iš I priedo I dalyje nurodytų sričių nukrypti leidžianti nuostata

1. Nukrypdama nuo 3 straipsnio a punkte nustatyto draudimo, kompetentinga institucija gali leisti išvežti gyvus galvijus ir nelaisvėje laikomus laukinius atrajotojus iš I priedo I dalyje nurodytose srityse esančių ūkių, jei tie gyvūnai atitinka bent vieną iš toliau nurodytų sąlygų grupių:

a) gyvūnai išvežami į I priedo I arba II dalyje nurodytas tos pačios ar kitos valstybės narės sritis arba į trečiąją šalį ir atitinka šias sąlygas:

   i) gyvūnai buvo vakcinuoti nuo žvynelinės likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos ir yra kilę iš ūkio, kuriame gyvūnai buvo laikomi ne mažiau kaip 28 dienas ir kuriame visi žvynelinei imlių rūšių gyvūnai buvo vakcinuoti nuo žvynelinės likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos;

   ii) visi kilmės ūkio gyvūnai buvo kliniškai patikrinti išvežimo dieną ir nebuvo nustatyta jokių klinikinių žvynelinės požymių;

   iii) gyvūnams netaikomi jokie Direktyvoje 92/119/EEB nustatyti apribojimai;

   iv) kilmės vietos kompetentinga institucija vykdo Komisijos patvirtintą ir II priede išdėstytas sąlygas atitinkančią vakcinacijos nuo žvynelinės programą, apie kurios įgyvendinimo pradžios datą buvo informavusi Komisiją ir kitas valstybes nares, ir

   v) kontroliuojant kilmės, tranzito ir paskirties valstybių narių kompetentingoms institucijoms pagal 12 straipsnį buvo nustatyta nukreipimo tvarka siekiant užtikrinti, kad gyvūnai būtų pervežami saugiai ir nebūtų toliau vežami į kitą valstybę narę ar trečiąją šalį, arba

▼B

b) gyvūnai išvežami į bet kurią tos pačios ar kitos valstybės narės sritį arba į trečiąją šalį ir atitinka šias sąlygas:

i) gyvūnai buvo vakcinuoti nuo žvynelinės likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki išvežimo dienos ir yra kilę iš ūkio, kuriame visi žvynelinei imlių rūšių gyvūnai buvo vakcinuoti nuo žvynelinės likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos;

ii) visi kilmės ūkio gyvūnai buvo kliniškai patikrinti išvežimo dieną ir nebuvo nustatyta jokių klinikinių žvynelinės požymių;

iii) gyvūnams netaikomi jokie Direktyvoje 92/119/EEB nustatyti apribojimai;

iv) gyvūnai nuo gimimo arba likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos buvo laikomi ūkyje, nuo kurio mažiausiai 20 kilometrų spinduliu likus trims mėnesiams iki išvežimo dienos nebuvo patvirtintas nė vienas žvynelinės atvejis, o prieš tai nebuvo patvirtintas nė vienas žvynelinės infekcijos atvejis, dėl kurio būtų skerdžiami ir sunaikinami visi žvynelinei imlūs gyvūnai užkrėstuose ūkiuose, esančiuose I priedo I dalyje nurodytoje valstybės narės srityje, o tos valstybės narės visose I priedo I dalyje nurodytose srityse esantys visi gyvūnai buvo vakcinuoti arba pakartotinai vakcinuoti nuo žvynelinės remiantis II priedu likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki išvežimo dienos ir gyvūnų imuniteto laikotarpis, kurį nurodo gamintojas vakcinos specifikacijose, dar nepasibaigęs;

v) kilmės vietos kompetentinga institucija įvykdė Komisijos patvirtintą ir II priede nustatytas sąlygas atitinkančią vakcinacijos nuo žvynelinės programą, apie kurios įgyvendinimo pradžios datą buvo informavusi Komisiją ir kitas valstybes nares, ir

vi) kontroliuojant kilmės, tranzito ir paskirties valstybių narių kompetentingoms institucijoms pagal 12 straipsnį buvo nustatyta nukreipimo tvarka siekiant užtikrinti, kad gyvūnai būtų pervežami saugiai ir nebūtų toliau vežami į kitą valstybę narę ar trečiąją šalį, arba

c) gyvūnai išvežami į bet kurią valstybės narės sritį arba į trečiąją šalį ir atitinka šias sąlygas:

i) iki išvežimo dienos tokie gyvūnai atitinka visas kitas atitinkamas teigiamu priemonių nuo žvynelinės plitimo rizikos vertinimu pagrįstas gyvūnų sveikatos garantijas, kurių reikalauja kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos ir kurias patvirtina tranzito valstybės narės kompetentingos institucijos ir paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos;

▼B

ii) gyvūnai buvo vakcinuoti nuo žvynelinės likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos ir yra kilę iš ūkio, kuriame visi žvynelinei imlių rūšių gyvūnai buvo vakcinuoti nuo žvynelinės likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos;

iii) visi kilmės ūkio gyvūnai buvo kliniškai patikrinti išvežimo dieną ir nebuvo nustatyta jokių klinikinių žvynelinės požymių;

iv) gyvūnams netaikomi jokie Direktyvoje 92/119/EEB nustatyti apribojimai;

v) gyvūnai nuo gimimo arba likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos buvo laikomi ūkyje, nuo kurio mažiausiai 20 kilometrų spinduliu likus trims mėnesiams iki išvežimo dienos nebuvo patvirtintas nė vienas žvynelinės atvejis, o prieš tai nebuvo patvirtintas nė vienas žvynelinės infekcijos atvejis, dėl kurio būtų skerdžiami ir sunaikinami visi žvynelinei imlūs gyvūnai užkrėstame ūkyje;

vi) kontroliuojant kilmės, tranzito ir paskirties valstybių narių kompetentingoms institucijoms pagal 12 straipsnį buvo nustatyta nukreipimo tvarka siekiant užtikrinti, kad gyvūnai, išvežti laikantis i punkte nurodytų gyvūnų sveikatos garantijų, būtų pervežami saugiai ir nebūtų toliau vežami į kitą valstybę narę ar trečiąją šalį;

vii) kilmės vietos kompetentinga institucija vykdo Komisijos patvirtintą ir II priede išdėstytas sąlygas atitinkančią vakcinacijos nuo žvynelinės programą, apie kurios įgyvendinimo pradžios datą buvo informavusi Komisiją ir kitas valstybes nares, ir

viii) kilmės valstybė narė turi nedelsdama pranešti Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie i punkte nurodytas gyvūnų sveikatos garantijas ir kompetentingų institucijų patvirtinimą.

2. Jei galvijai ir nelaisvėje laikomi laukiniai atrajotojai atitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus dėl nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo, tų gyvūnų atitinkamame veterinarijos sertifikate, kuris parengiamas vadovaujantis Direktyva 64/432/EEB arba Sprendimu 93/444/EEB, įrašomas šis papildomas teiginys:

„..... *(Gyvūnai)* atitinka Komisijos įgyvendinimo sprendimo (ES) 2016/2008 dėl gyvūnų sveikatos kontrolės priemonių, susijusių su žvyneline tam tikrose valstybėse narėse, ... (*4 straipsnio 1 dalies a punkto arba 4 straipsnio 1 dalies b punkto, arba 4 straipsnio 1 dalies c punkto*, nurodyti tinkamą) nuostatas.“

▼B

5 straipsnis

Nuo draudimo išvežti gyvus galvijus ir nelaisvėje laikomus laukinius atrajotojus iš I priedo II dalyje nurodytų sričių nukrypti leidžianti nuostata

1. Nukrypdama nuo 3 straipsnio a punkte nustatyto draudimo, kompetentinga institucija gali leisti išvežti gyvus galvijus ir nelaisvėje laikomus laukinius atrajotojus iš I priedo II dalyje nurodytose srityse esančių ūkių į bet kurią valstybės narės sritį arba į trečiąją šalį, jei tie gyvūnai atitinka šias sąlygas:

a) iki išvežimo dienos gyvūnai atitinka atitinkamas teigiamu priemonių nuo žvynelinės plitimo rizikos vertinimu pagrįstas gyvūnų sveikatos garantijas, kurių reikalauja kilmės vietos valstybės narės kompetentingos institucijos ir kurias patvirtina tranzito valstybės narės ir paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos;

b) gyvūnai buvo vakcinuoti nuo žvynelinės likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos ir yra kilę iš ūkio, kuriame visi žvynelinei imlių rūšių gyvūnai buvo vakcinuoti nuo žvynelinės likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos;

c) visi kilmės ūkio gyvūnai buvo kliniškai patikrinti išvežimo dieną ir nebuvo nustatyta jokių klinikinių žvynelinės požymių;

d) gyvūnams netaikomi jokie Direktyvoje 92/119/EEB nustatyti apribojimai;

e) gyvūnai nuo gimimo arba likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos buvo laikomi ūkyje, nuo kurio mažiausiai 20 kilometrų spinduliu likus trims mėnesiams iki išvežimo dienos nebuvo patvirtintas nė vienas žvynelinės atvejis, o prieš tai nebuvo patvirtintas nė vienas žvynelinės infekcijos atvejis, dėl kurio būtų skerdžiami ir sunaikinami visi žvynelinei imlūs gyvūnai užkrėstuose ūkiuose, esančiuose I priedo II dalyje nurodytoje valstybės narės srityje, o tos valstybės narės visose I priedo II dalyje nurodytose srityse esantys visi gyvūnai buvo vakcinuoti arba pakartotinai vakcinuoti nuo žvynelinės remiantis II priedu likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki išvežimo dienos ir gyvūnų imuniteto laikotarpis, kurį nurodo gamintojas vakcinos specifikacijose, dar nepasibaigęs;

f) kilmės vietos kompetentinga institucija vykdo Komisijos patvirtintą ir II priede nustatytas sąlygas atitinkančią vakcinacijos nuo žvynelinės programą, apie kurios įgyvendinimo pradžios datą ir pabaigos datą buvo informavusi Komisiją ir kitas valstybes nares vadovaudamasi II priedo nuostatomis;

▼B

g) kontroliuojant kilmės, tranzito ir paskirties valstybių narių kompetentingoms institucijoms pagal 12 straipsnį buvo nustatyta nukreipimo tvarka siekiant užtikrinti, kad gyvūnai, išvežti laikantis a punkte nurodytų gyvūnų sveikatos garantijų, būtų pervežami saugiai ir nebūtų toliau vežami į kitą valstybę narę ar trečiąją šalį, ir

h) kilmės valstybė narė turi nedelsdama pranešti Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie a punkte nurodytas gyvūnų sveikatos garantijas ir kompetentingų institucijų patvirtinimą.

2. Jei galvijai ir nelaisvėje laikomi laukiniai atrajotojai atitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus dėl nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo, tų gyvūnų atitinkamame veterinarijos sertifikate, kuris parengiamas vadovaujantis Direktyva 64/432/EEB arba Sprendimu 93/444/EEB, įrašomas šis papildomas teiginys:

„..... *(Gyvūnai)* atitinka Komisijos įgyvendinimo sprendimo (ES) 2016/2008 dėl gyvūnų sveikatos kontrolės priemonių, susijusių su žvyneline tam tikrose valstybėse narėse, *5 straipsnio 1 dalies* nuostatas.“

6 straipsnis

Gyvų galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų vežimo tos pačios valstybės narės I priedo I ir II dalyse nurodytose srityse specialiosios sąlygos

1. Nukrypdama nuo 3 straipsnio a punkte nustatyto draudimo ir jei laikomasi šio straipsnio 2 dalies nuostatų, kompetentinga institucija gali leisti išvežti gyvų galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų siuntas iš ūkių, esančių:

a) I priedo I dalyje nurodytoje srityje, į paskirties vietą, kuri yra tos pačios valstybės narės I priedo I arba II dalyje nurodytoje kitoje srityje;

b) I priedo II dalyje nurodytoje srityje, į paskirties vietą, kuri yra tos pačios valstybės narės I priedo II dalyje nurodytoje kitoje srityje.

2. 1 dalyje nustatyta nukrypti leidžianti nuostata taikoma tik toms gyvų galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų siuntoms, kuriose vežami gyvūnai atitinka bent vieną iš toliau nurodytų sąlygų:

a) gyvūnai buvo vakcinuoti nuo žvynelinės likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos ir yra kilę iš ūkio, kuriame visi žvynelinei imlių rūšių gyvūnai buvo vakcinuoti nuo žvynelinės likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki išvežimo dienos;

b) gyvūnai, neatsižvelgiant į kiekvieno iš jų vakcinacijos statusą arba vakcinaciją nuo žvynelinės kilmės ūkyje, gali būti vežami skubiai skersti į skerdyklą, jei kilmės ūkiui dėl žvynelinės netaikomas nė vienas Direktyvoje 92/119/EEB nustatytas tokį vežimą draudžiantis apribojimas;

▼B

c) gyvūnai yra nevakcinuoti jaunesni kaip keturių mėnesių palikuonys, kuriuos atsivedė patelės, vakcinuotos likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki gimdymo, ir kurie gali būti vežami į kitą ūkį, jei visi kilmės ūkio ligai imlių rūšių gyvūnai buvo vakcinuoti arba pakartotinai vakcinuoti laikantis naudotos vakcinos gamintojo nurodymų likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki planuojamo išvežimo dienos, o ūkiui dėl žvynelinės netaikomas nė vienas Direktyvoje 92/119/EEB nustatytas tokį vežimą draudžiantis apribojimas.

▼M1

7 straipsnis

Nuo draudimo išvežti galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų spermą, kiaušialąstes ir embrionus iš I priedo I ir II dalyse nurodytų sričių nukrypti leidžiančios nuostatos ir tų produktų vežimo tos pačios valstybės narės I arba II dalyje nurodytose srityse specialiosios sąlygos

1. Nukrypdama nuo 3 straipsnio b punkte nustatyto draudimo, kompetentinga institucija gali leisti išvežti galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų spermą, kiaušialąstes ir embrionus iš I priedo I dalyje nurodytoje srityje esančių spermos surinkimo centrų arba kitų įmonių į kitą kitos valstybės narės I priedo I arba II dalyje nurodytą sritį, jei gyvūnai donorai, sperma, kiaušialąstės ir embrionai atitinka šias sąlygas:

a) gyvūnai donorai buvo vakcinuoti ir pakartotinai vakcinuoti nuo žvynelinės laikantis naudotos vakcinos gamintojo nurodymų, o pirma vakcinacija buvo atlikta likus ne mažiau kaip 60 dienų iki spermos, kiaušialąsčių ar embrionų surinkimo dienos, arba gyvūnams donorams atlikto serologinio tyrimo specifiniams žvynelinės antikūnams nustatyti rezultatai surinkimo dieną ir praėjus mažiausiai 28 dienoms nuo spermos rinkimo laikotarpio arba kiaušialąsčių ir embrionų surinkimo dienos buvo neigiami;

b) gyvūnai donorai likus 60 dienų iki spermos, kiaušialąsčių arba embrionų surinkimo dienos buvo laikomi ūkinių gyvūnų sėklinimo centre ar kitoje atitinkamoje įmonėje, nuo kurios mažiausiai 20 kilometrų spinduliu likus trims mėnesiams iki spermos, kiaušialąsčių arba embrionų surinkimo dienos nebuvo patvirtintas nė vienas žvynelinės atvejis, o prieš tai nebuvo patvirtintas nė vienas žvynelinės infekcijos atvejis, dėl kurio užkrėstuose ūkiuose būtų skerdžiami ir sunaikinami visi žvynelinei imlūs gyvūnai;

c) gyvūnai donorai buvo kliniškai patikrinti likus ne mažiau kaip 28 dienoms iki surinkimo dienos, buvo tikrinami visą rinkimo laikotarpį ir nebuvo nustatyta jokių klinikinių žvynelinės požymių;

d) siekiant nustatyti žvynelinės sukėlėją gyvūnams donorams buvo atliktas polimerazės grandininės reakcijos (PGR) tyrimas tiriant kraujo mėginius, kurie buvo paimti pradėjus rinkti spermą, o vėliau buvo imami ne rečiau kaip kas 14 dienų visą spermos rinkimo laikotarpį arba kurie buvo paimti embrionų ir kiaušialąsčių rinkimo dieną, ir tyrimo rezultatai buvo neigiami;

▼**M1**

e) siekiant nustatyti žvynelinės sukėlėją sperma buvo tiriama atliekant PGR tyrimą, ir tyrimo rezultatai buvo neigiami, ir

f) kilmės vietos kompetentinga institucija vykdo Komisijos patvirtintą ir II priede nustatytas sąlygas atitinkančią vakcinacijos nuo žvynelinės programą, apie kurios įgyvendinimo pradžios ir pabaigos datą buvo informavusi Komisiją ir kitas valstybes nares vadovaudamasi II priedo nuostatomis.

2. Nukrypdama nuo 3 straipsnio b punkte nustatyto draudimo, kompetentinga institucija gali leisti išvežti galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų spermą, kiaušialąstes ir embrionus iš spermos surinkimo centrų arba kitų įmonių, esančių:

a) I priedo I dalyje nurodytoje srityje, į paskirties vietą, kuri yra tos pačios valstybės narės I priedo I arba II dalyje nurodytoje kitoje srityje;

b) I priedo II dalyje nurodytoje srityje, į paskirties vietą, kuri yra tos pačios valstybės narės I priedo II dalyje nurodytoje kitoje srityje.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nustatyta leidžianti nukrypti nuostata taikoma, jei laikomasi 1 dalies a, b ir c punktuose nustatytų sąlygų.

3. Nukrypdama nuo 3 straipsnio b punkte nustatyto draudimo, kompetentinga institucija gali leisti išvežti galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų spermą, kiaušialąstes ir embrionus iš I priedo I dalyje nurodytose srityse esančių spermos surinkimo centrų arba kitų įmonių į bet kurią tos pačios ar kitos valstybės narės sritį ar į trečiąją šalį, jei gyvūnai donorai, sperma, kiaušialąstės ir embrionai atitinka šias sąlygas:

a) 1 dalies a–f punktuose nustatytas sąlygas;

b) prieš išvežant tokią spermą, kiaušialąstes ar embrionus gyvūnai donorai atitinka visas kitas atitinkamas teigiamu tokio išvežimo poveikio ir priemonių nuo žvynelinės plitimo rizikos vertinimu pagrįstas gyvūnų sveikatos garantijas, kurių reikalauja kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos ir kurias patvirtina tranzito valstybės narės kompetentingos institucijos ir paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos, ir

c) kilmės valstybė narė turi nedelsdama pranešti Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie b punkte nurodytas gyvūnų sveikatos garantijas ir kompetentingų institucijų patvirtinimą.

4. Jei šio straipsnio 1 arba 3 dalyje nustatytus reikalavimus atitinkanti sperma, kiaušialąstės ir embrionai yra išvežami į kitą valstybę narę arba trečiąją šalį, atitinkamuose veterinarijos sertifikatuose, kurie parengti vadovaujantis Direktyvomis 88/407/EEB, 89/556/EEB arba Sprendimu 93/444/EEB, įrašomas šis papildomas teiginys:

„..... *(Atitinkamai nurodyti: sperma, kiaušialąstės ir (arba) embrionai)* atitinka Įgyvendinimo sprendimo (ES) 2016/2008 dėl gyvūnų sveikatos kontrolės priemonių, susijusių su žvyneline tam tikrose valstybėse narėse, ... (*atitinkamai nurodyti: 7 straipsnio 1 dalies arba 7 straipsnio 3 dalies*) nuostatas“.

▼B

8 straipsnis

Nuo draudimo išvežti galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų neperdirbtus šalutinius gyvūninius produktus iš I priedo I ir II dalyse nurodytų sričių nukrypti leidžianti nuostata

Nukrypdama nuo 3 straipsnio d punkte nustatyto draudimo, kompetentinga institucija gali leisti išvežti galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų neperdirbtus šalutinius gyvūninius produktus iš:

a) I priedo I dalyje nurodytos srities į paskirties vietą, esančią toje pačioje valstybėje narėje arba kitos valstybės narės I priedo I arba II dalyje nurodytoje srityje;

b) I priedo II dalyje nurodytos srities į paskirties vietą, esančią toje pačioje valstybėje narėje arba kitos valstybės narės I priedo II dalyje nurodytoje srityje, jei:

i) oficialiai prižiūrint kompetentingai institucijai neperdirbti šalutiniai gyvūniniai produktai yra išvežami perdirbti arba šalinti į vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 1069/2009 patvirtintą įmonę, ir

ii) kai paskirties vieta yra kitoje valstybėje narėje, kontroliuojant kilmės, tranzito ir paskirties valstybių narių kompetentingoms institucijoms pagal 12 straipsnį yra nustatoma nukreipimo tvarka siekiant užtikrinti, kad neperdirbti šalutiniai gyvūniniai produktai į paskirties vietą būtų pervežami saugiai ir nebūtų toliau vežami į kitą valstybę narę ar trečiąją šalį.

9 straipsnis

Nuo draudimo išvežti galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų kailius ir odas iš I priedo I ir II dalyse nurodytų sričių nukrypti leidžiančios nuostatos

1. Nukrypdama nuo 3 straipsnio e punkte nustatyto draudimo, kompetentinga institucija gali leisti išvežti galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų kailius ir odas iš I priedo I dalyje nurodytos srities į kitą tos pačios ar kitos valstybės narės I priedo I arba II dalyje nurodytą sritį, jei:

a) tai yra žmonėms skirti neapdoroti žaliaminiai kailiai ir odos arba neapdoroti kailiai ir odos, išvežti oficialiai prižiūrint kompetentingoms institucijoms perdirbti arba šalinti į patvirtintą įmonę;

b) kai paskirties vieta yra kitoje valstybėje narėje, kontroliuojant kilmės, tranzito ir paskirties valstybių narių kompetentingoms institucijoms pagal 12 straipsnį yra nustatoma nukreipimo tvarka siekiant užtikrinti, kad kailiai ir odos prieš juos perdirbant bent taip, kaip nurodyta 9 straipsnio 2 dalies b punkte, į paskirties vietą būtų pervežami saugiai ir nebūtų toliau vežami į kitą valstybę narę ar trečiąją šalį, ir

▼B

c) kailiai ir odos yra iš ūkių, kuriems dėl žvynelinės netaikomas nė vienas Direktyvoje 92/119/EEB nustatytas apribojimas.

2. Nukrypdama nuo 3 straipsnio e punkte nustatyto draudimo, kompetentinga institucija gali leisti išvežti galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų kailius ir odas iš I priedo I arba II dalyje nurodytos srities į bet kurią tos pačios ar kitos valstybės narės sritį arba trečiąją šalį, jei:

a) tai yra žmonėms skirti neapdoroti žaliaminiai kailiai ir odos arba neapdoroti kailiai ir odos iš ūkių, kuriems dėl žvynelinės netaikomas nė vienas Direktyvoje 92/119/EEB nustatytas apribojimas;

b) kailiai ir odos buvo:

i) apdoroti vadovaujantis Komisijos reglamento (ES) Nr. 142/2011 ([1]) I priedo 28 dalies b–e punktais arba

ii) apdoroti taikant vieną iš Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 853/2004 ([2]) III priedo XIV skirsnio I skyriaus 4 dalies b punkto ii papunktyje nurodytų būdų, ir

c) apdorojus kailius ir odas buvo imtasi visų atsargumo priemonių siekiant išvengti pakartotinio užteršimo patogenais.

3. Nukrypdama nuo 3 straipsnio e punkte nustatyto draudimo, kompetentinga institucija gali leisti išvežti galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų kailius ir odas iš I priedo II dalyje nurodytos srities į kitą tos pačios ar kitos valstybės narės I priedo II dalyje nurodytą sritį, jei:

a) tai yra žmonėms skirti neapdoroti žaliaminiai kailiai ir odos arba neapdoroti kailiai ir odos, išvežti oficialiai prižiūrint kompetentingoms institucijoms perdirbti arba šalinti į patvirtintą įmonę;

b) kai paskirties vieta yra kitoje valstybėje narėje, kontroliuojant kilmės, tranzito ir paskirties valstybių narių kompetentingoms institucijoms pagal 12 straipsnį yra nustatoma nukreipimo tvarka siekiant užtikrinti, kad kailiai ir odos prieš juos perdirbant bent jau taip, kaip nurodyta 9 straipsnio 2 dalies b punkte, į paskirties vietą būtų pervežami saugiai ir nebūtų toliau vežami į kitą valstybę narę, ir

c) kailiai ir odos yra iš ūkių, kuriems dėl žvynelinės netaikomas nė vienas Direktyvoje 92/119/EEB nustatytas apribojimas.

([1]) 2011 m. vasario 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 142/2011, kuriuo įgyvendinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės, ir Tarybos direktyva 97/78/EB dėl tam tikrų mėginių ir priemonių, kuriems netaikomi veterinariniai tikrinimai pasienyje pagal tą direktyvą (OL L 54, 2011 2 26, p. 1).

([2]) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 853/2004, nustatantis konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus (OL L 139, 2004 4 30, p. 55).

▼B

4. Nukrypdama nuo 3 straipsnio e punkte nustatyto draudimo, kompetentinga institucija gali leisti išvežti galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų kailius ir odas iš I priedo I arba II dalyje nurodytos srities į bet kurią tos pačios ar kitos valstybės narės sritį arba trečiąją šalį, jei:

a) prieš išvežimą tokie kailiai ir odos atitinka visas kitas atitinkamas teigiamu priemonių nuo žvynelinės plitimo rizikos vertinimu pagrįstas gyvūnų sveikatos garantijas, kurių reikalauja kilmės vietos valstybės narės kompetentingos institucijos ir kurias patvirtina tranzito valstybės narės kompetentingos institucijos ir paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos;

b) kailiai ir odos yra iš ūkių, kuriems dėl žvynelinės netaikomas nė vienas Direktyvoje 92/119/EEB nustatytas apribojimas;

c) kontroliuojant kilmės, tranzito ir paskirties valstybių narių kompetentingoms institucijoms pagal 12 straipsnį yra nustatoma nukreipimo tvarka siekiant užtikrinti, kad kailiai ir odos, išvežti laikantis a punkte nustatytų papildomų reikalavimų dėl gyvūnų sveikatos garantijų, prieš juos perdirbant bent taip, kaip nurodyta 9 straipsnio 2 dalies b punkte, būtų pervežami saugiai į paskirties vietą ir nebūtų toliau vežami į kitą valstybę narę, ir

d) kilmės valstybė narė turi nedelsdama pranešti Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie a punkte nurodytas gyvūnų sveikatos garantijas ir kompetentingų institucijų patvirtinimą.

10 straipsnis

Nuo draudimo išvežti gyvūnų pašarams skirtą priešpienį, pieną ir pieno produktus iš I priedo II dalyje nurodytų sričių nukrypti leidžianti nuostata

1. Nukrypdama nuo 3 straipsnio c punkte nustatyto draudimo, kompetentinga institucija gali leisti išvežti galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų, kurie auginami I priedo II dalyje nurodytose srityse esančiuose ūkiuose, gyvūnų pašarams skirtą priešpienį, pieną ir pieno produktus, jei priešpienis, pienas ir pieno produktai buvo apdoroti siekiant sunaikinti snukio ir nagų ligos virusą vadovaujantis Tarybos direktyvos 2003/85/EB ([1]) IX priedo A dalies 1.1–1.5 punktais, o siunta atitinka šio straipsnio 2 dalies nuostatas.

([1]) 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos direktyva 2003/85/EB dėl Bendrijos snukio ir nagų ligos kontrolės priemonių, naikinanti Direktyvą 85/511/EEB, Sprendimus 89/531/EEB bei 91/665/EEB ir iš dalies keičianti Direktyvą 92/46/EEB (OL L 306, 2003 11 22, p. 1).

▼B

2. Kompetentinga institucija leidžia išvežti priešpienio, pieno ir pieno produktų siuntas į kitas valstybes nares pagal šio straipsnio 1 dalyje nustatytą nukrypti leidžiančią nuostatą tik tuo atveju, jei prie siuntų pridedamas oficialus veterinarijos sertifikatas, nurodytas Komisijos reglamento (EB) Nr. 599/2004 ([1]) priede, o veterinarijos sertifikato II dalyje įrašomas šis patvirtinimas:

„Priešpienis, pienas arba pieno produktai, atitinkantys Komisijos įgyvendinimo sprendimo (ES) 2016/2008 dėl gyvūnų sveikatos kontrolės priemonių, susijusių su žvyneline tam tikrose valstybėse narėse, 10 straipsnio nuostatas.“

11 straipsnis

Transporto priemonių, valymo ir dezinfekavimo reikalavimai

1. Kompetentinga institucija užtikrina, kad bet kurios transporto priemonės, turėjusios sąlytį su ligai imlios rūšies gyvūnais I priedo II dalyje nurodytoje srityje ir ketinančios iš tos srities išvykti, naudotojas ar vairuotojas pateiktų įrodymų, kad po paskutinio sąlyčio su minėtais gyvūnais ta transporto priemonė buvo išvalyta ir dezinfekuota taip, kad žvynelinės virusas taptų neaktyvus, o tam buvo panaudoti patvirtinti, veiksmingai nuo žvynelinės pernešėjų saugantys insekticidai.

2. Kompetentinga institucija nustato, kokią 1 dalyje nurodytą informaciją transporto priemonės naudotojas ar vairuotojas turi pateikti norėdamas įrodyti, kad valymo, dezinfekavimo ir dezinsekcijos reikalavimai yra įvykdyti.

12 straipsnis

Nukreipimo tvarka

Kompetentinga institucija užtikrina, kad gyvų galvijų ir nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų, neperdirbtų šalutinių gyvūninių produktų ir neapdorotų kailių ir odų, kuriems taikomos 4, 5, 6, 8 ir 9 straipsniuose nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos, vežimui taikoma nukreipimo tvarka atitiktų šiuos reikalavimus:

a) kiekvieną transporto priemonę, kuri naudojama gyviems gyvūnams, neperdirbtiems šalutiniams gyvūniniams produktams ar neapdorotiems kailiams ir odoms pervežti:

   i) išvežimo valstybės narės kompetentingos institucijos atskirai užregistravo kaip gyviems gyvūnams vežti skirtą transporto priemonę, kaip neperdirbtiems šalutiniams gyvūniniams produktams vežti skirtą transporto priemonę arba kaip neapdorotiems kailiams ir odoms vežti skirtą transporto priemonę taikant nukreipimo tvarką;

   ii) pakrautą išvežti skirtą siuntą užplombavo valstybinis veterinarijos gydytojas; sulaužyti plombą ir ją pakeisti nauja gali tik paskirties vietos kompetentingos institucijos pareigūnas; apie kiekvieną pakrovimą arba plombų pakeitimą turi būti pranešta paskirties vietos kompetentingai institucijai;

([1]) 2004 m. kovo 30 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 599/2004 dėl Bendrijos vidaus prekybos gyvūnais ir gyvūninės kilmės produktais suderinto sertifikato pavyzdžio ir patikrinimo ataskaitos patvirtinimo (OL L 94, 2004 3 31, p. 44).

▼B

b) vežama:

i) oficialiai prižiūrint;

ii) tiesiai į vietą, nesustojant, jei Tarybos reglamente (EB) Nr. 1/2005 ([1]) nenustatyta, kad reikalingas poilsis kontrolės punkte. Kai nustatytas ilgesnis nei vienos dienos poilsis kontrolės punkte vežant gyvūnus per I priedo II dalyje nurodytą sritį, gyvūnai apsaugomi nuo ligos užkrato pernešėjų;

iii) maršrutu, kuriuo vežti leidžia kilmės vietos kompetentinga institucija;

c) vienoje siuntoje vežami tik tos pačios sveikatos būklės gyvi gyvūnai, arba neperdirbti šalutiniai gyvūniniai produktai, arba neapdoroti kailiai ir odos;

d) už paskirties vietos ūkį atsakingas valstybinis veterinarijos gydytojas turi pranešti apie kiekvieną atvežtą siuntą kilmės vietos kompetentingai institucijai;

e) iškrovus gyvus gyvūnus, neperdirbtus šalutinius gyvūninius produktus arba neapdorotus kailius ir odas visa transporto priemonė ir bet kuri kita jiems vežti naudota įranga yra išvaloma, dezinfekuojama ir apdorojama panaudojant patvirtintus, veiksmingai nuo žinomų žvynelinės užkrato pernešėjų saugančius insekticidus uždaroje paskirties vietos zonoje prižiūrint valstybiniam veterinarijos gydytojui;

f) prieš pirmą kartą išvežant siuntą iš I priedo I arba II dalyje nurodytų sričių, kai taikoma nukreipimo tvarka, kilmės vietos kompetentinga institucija su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis patvirtina tvarką, kuri būtina siekiant užtikrinti, kad vežimo metu įvykus avarijai, sugedus transporto priemonei arba pastebėjus transporto priemonės naudotojo ar vairuotojo nesąžiningus veiksmus būtų taikomas avarijos likvidavimo priemonių planas, nebūtų pažeidžiama pavaldumo tvarka ir visapusiškai bendradarbiautų tarnybos; sunkvežimio ar kitos transporto priemonės vairuotojas ar naudotojas nedelsdamas praneša kompetentingai institucijai apie bet kokią avariją arba didelį transporto priemonės gedimą, ir

g) neapdorotus kailius ir odas arba neperdirbtus šalutinius gyvūninius produktus vežančios transporto priemonės turi būti iš visų pusių visiškai sandarios; jų uždarymo angos taip pat turi būti sandarios.

13 straipsnis

Vakcinacijos nuo žvynelinės programos

Vakcinacijos nuo žvynelinės programos, kurias valstybės narės teikia Komisijai patvirtinti, turi atitikti II priede išdėstytus minimaliuosius reikalavimus.

([1]) 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2005 dėl gyvūnų apsaugos juos vežant ir atliekant susijusias operacijas ir iš dalies keičiantis Direktyvas 64/432/EEB ir 93/119/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 1255/97 (OL L 3, 2005 1 5, p. 1).

▼B

14 straipsnis

Panaikinimas

Įgyvendinimo sprendimai (ES) 2015/1500, (ES) 2015/2055, (ES) 2016/645 ir (ES) 2016/1183 yra panaikinami, o juose nustatytos priemonės pakeičiamos šiame sprendime nustatytomis priemonėmis.

15 straipsnis

Taikymas

Šis sprendimas taikomas iki 2019 m. gruodžio 31 d.

16 straipsnis

Adresatai

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

▼**M1**

I PRIEDAS

I DALIS

„Neužkrėstos zonos, kuriose atliekama vakcinacija“

1. *Kroatija*

Visa Kroatijos teritorija.

2. *Bulgarija*

A. Šios Bulgarijos sritys:

— Burgaso sritis,

— Varnos sritis,

— Dobričiaus sritis,

— Razgrado sritis,

— Silistros sritis,

— Rusės sritis,

— Pleveno sritis.

B. Šios Bulgarijos savivaldybės:

— Tirgovištės srities Opakos, Popovo ir Antonovo savivaldybės,

— Šumeno srities Šumeno, Kaspičano, Novi Pazaro, Nikola Kozlevo, Koalinovo, Veneco ir Hitrino savivaldybės,

— Veliko Tirnovo srities Svištovo, Polski Trembešo ir Stražicos savivaldybės.

3. *Graikija*

Šie Graikijos regionai:

— Jonijos salų regionas, išskyrus Kerkyros paregionį,

— Šiaurės Egėjo jūros salų regionas, išskyrus Lemno paregionį,

— Šiaurės Egėjo jūros salų regionas,

— Kretos regionas.

II DALIS

„Užkrėstos zonos“

1. *Graikija*

A. Šie Graikijos regionai:

— Atikos regionas,

— Centrinės Graikijos regionas,

— Centrinės Makedonijos regionas,

— Rytų Makedonijos ir Trakijos regionas,

— Epyro regionas,

— Peloponeso regionas,

— Tesalijos regionas,

— Vakarų Graikijos regionas,

— Vakarų Makedonijos regionas.

▼**M1**

B. Šie Graikijos paregioniai:

— Lemno paregionis.

— Kerkyros paregionis.

2. *Bulgarija*

Visa Bulgarijos teritorija, išskyrus I dalyje nurodytas sritis.

▼B

II PRIEDAS

BŪTINIEJI VAKCINACIJOS NUO ŽVYNELINĖS PROGRAMŲ REIKALAVIMAI (NURODYTI 13 STRAIPSNYJE)

1. BENDRIEJI REIKALAVIMAI

Į vakcinacijos programas, kurias teikia valstybės narės, turi būti įtraukti bent šie dalykai:

a) visų galvijų ir, jei taikoma, nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų vakcinacija nepriklausomai nuo jų lyties, amžiaus ir gestacinio arba produkcinio statuso srityje, kurioje bus atliekama vakcinacija;

b) vakcinuotų galvijų ir, jei taikoma, nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų keturių mėnesių ar vyresnių palikuonių vakcinacija laikantis naudojamos vakcinos gamintojo nurodymų;

c) visų galvijų ir, jei taikoma, nelaisvėje laikomų laukinių atrajotojų pakartotinė vakcinacija laikantis gamintojo nurodymų;

d) priemonės, kurios bus nustatytos siekiant išvengti galimo viruso plitimo. Visa nepanaudota vakcina grąžinama vakcinos platinimo punktui kartu raštu pateikiant duomenis apie vakcinuotų gyvūnų skaičių ir panaudotų dozių skaičių; vėliau nepanaudota vakcina yra oficialiai prižiūrint saugiai sunaikinama;

e) vakcinaciją atlieka kompetentingos institucijos pareigūnas arba kompetentingos institucijos įgaliotas ir jos prižiūrimas veterinarijos gydytojas; vakcinacijos atlikimą prižiūri ir kontroliuoja kompetentinga institucija;

f) kompetentingos institucijos tam skirtoje internetinėje duomenų bazėje, susietoje su vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1760/2000 ([1]) sukurta centrine duomenų baze, registruojami išsamūs duomenys apie kiekvieną vakcinuotą galviją. Įrašuose nurodomas ryšys tarp vakcinuotų patelių ir palikuonių;

g) griežtesnės priežiūros zonos nustatymas ne mažesniu kaip 20 kilometrų spinduliu aplink vakcinacijos zoną, kurioje vykdoma intensyvi priežiūra, o galvijų judėjimą kontroliuoja kompetentinga institucija.

2. TEIKTINA BŪTINOJI INFORMACIJA

Valstybių narių teikiamose vakcinacijos programose nurodoma bent ši informacija:

a) tiksliai nurodytos sritys, kuriose bus atliekama vakcinacija;

b) vakcinos, kuri bus naudojama, tipas ar tipai;

c) kiekvienos srities ūkių, kuriuose bus atliekama vakcinacija, skaičius ir gyvūnų, kurie bus vakcinuojami, skaičius pagal rūšis ir kategorijas;

d) vakcinacijos atlikimo būdas ir tvarka (vakcinos laikymas ir paskirstymas, darbuotojai, kurie atliks vakcinaciją, vakcinuotų gyvūnų registravimas ar specialus identifikavimas, vakcinacijos prioritetų nustatymas kiekvienoje srityje, oficiali vakcinacijos priežiūra, tik gimusių jauniklių vakcinacija, gyvūnų pakartotinė vakcinacija laikantis gamintojo nurodymų);

([1]) 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1760/2000, nustatantis galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojantis jautienos bei jos produktų ženklinimą ir panaikinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 820/97 (OL L 204, 2000 8 11, p. 1).

▼B

e) vakcinacijos programos įgyvendinimo terminai (vykdymo pradžia, numatoma pabaigos data kiekvienoje srityje, vakcinacijos visoje srityje, kurioje atliekama vakcinacija, pabaigos data);

f) visos atliekant vakcinaciją taikomos priemonės, įskaitant gyvūnų judėjimo ir iš jų pagamintų produktų ir šalutinių produktų išvežimo apribojimus.

3. BŪTINIEJI ATASKAITŲ TEIKIMO REIKALAVIMAI

Vakcinacijos programas pateikusios valstybės narės teikia Komisijai bent šiuos pranešimus ar ataskaitas:

a) skubų pranešimą, kuriame nurodoma tiksli vakcinacijos kampanijos pradžios data;

b) kas mėnesį rengiamas pažangos ataskaitas, kuriose nurodoma tiksli vakcinacijos aprėptis kiekvienoje srityje;

c) skubų pranešimą, kuriame nurodoma tiksli vakcinacijos atlikimo kiekvienoje srityje pabaigos data (tiek bandos, tiek gyvūnų mastu vakcinacijos aprėptis turi būti ne mažesnė nei 95 %);

d) kas mėnesį rengiamas ataskaitas, kurias pasibaigus pirmam vakcinacijos etapui būtina pateikti per pirmą kiekvieno mėnesio savaitę; jose pateikiama per praėjusį mėnesį vakcinuotų gyvūnų suvestinė ir nurodoma vakcinacijos priežastis (pvz., ką tik gimę jaunikliai, pakartotinė vakcinacija ir kt.);

e) kitą, iš specialios internetinės duomenų bazės gautą informaciją, jei jos prašo Komisija.